

Heap - gomila

- Za potrebe rada s objektima na *heap-u*, uvedena su dva nova operatora:
 - **new** – operator za kreiranje objekata *na heap-u*
 - **delete** – operator za brisanje objekata *s heap-a*

Primjer za new i delete

```
class MojaKlasa
{
public:
    int _MojPodatak;
};

int main(int argc, char* argv[])
{
    MojaKlasa objStog; // objekt na stogu
    objStog._MojPodatak = 10;

    MojaKlasa *pStog = new MojaKlasa(); // objekt na heap-u
    pStog->_MojPodatak = 10;

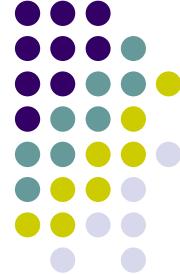
    delete pStog; // moramo eksplicitno osloboditi memoriju

    return 0;
// po završetku funkcije, objStog će se automatski
// ukloniti iz memorije
}
```


Još o `new` i `delete`

- `new` i `delete` nisu namijenjeni isključivo za kreiranje i uništavanje objekata:
- Predstavljaju općenitu zamjenu za `malloc` i `realloc`
- *Type safe* verzija – točno se zna za kakav tip podatka se alocira memorija

Primjer: P06 Primjer new delete

```
float *pFloat = new float;  
int  *pInt  = new int[10];  
char *pString = new char[20];
```

```
delete      pFloat;  
delete  [] pInt;  
delete  [] pString;
```

Za brisanje **polja** mora se koristiti operator **delete []**

- Kreiranje objekta ipak ne znači **samo** alokaciju memorije za smještanje objekta !
 - Bitno je u kakvom **stanju** se objekt nalazi nakon kreiranja, odnosno kakve su mu vrijednosti članskih varijabli - problem **inicijalizacije** !
- Javlja se i u C-u:
 - Nakon deklaracije `int a;` nije definirano kakvu vrijednost ima varijabla **a**
- Kod objekata je stvar još složenija jer mogu imati više članskih varijabli
 - Kako inicijalizirati **pokazivače** koji su dio klase ?!

Inicijaliziranje objekta

- Rješavanju ovog problema kod klase **DinamickoPolje** je namijenjena funkcija **Inicijaliziraj()** koja dovodi kreirani objekt u ispravno stanje
- Što ako kreiramo objekt i zaboravimo pozvati funkciju **Inicijaliziraj()** ?
 - Dolazi do pogreške kod korištenja objekta

Konstruktori

Pojam konstruktora objekta/klase

- Specijalna članska funkcija namijenjena inicijalizaciji stanja objekta kod njegovog kreiranja
- Prepoznaje se po imenu funkcije – **mora** biti isto kao i ime klase

```
class MojaKlasa {  
    public:  
        MojaKlasa() { ... }      //  
        konstruktor bez parametara  
        MojaKlasa(int a) { ... }  //  
        konstruktor s parametrom  
};
```


- Primjer *overloading*-a (preopterećenja, preklapanje) funkcije
 - Imamo funkcije **istog imena** (u C-u nije dozvoljeno) a prevoditelj ih razlikuje po tipu **parametara**
- Konstruktor nema povratnog parametra – ne vraća i ne može vratiti nikakav podatak nakon izvršavanja !
 - A ako dođe do pogreške koju treba signalizirati ostatku programa – treba koristiti iznimku (engl. *exception*)

- Primjer korištenja:

```
void main() {  
    MojaKlasa    a;  
    MojaKlasa    b(10);  
    MojaKlasa    *c = new MojaKlasa();  
    MojaKlasa    *d = new MojaKlasa(10);  
}
```


Kako su radili prethodni primjeri (bez definiranog konstruktora) ?

- Prevoditelj za svaku klasu za koju nije eksplicitno definiran konstruktor sam dodaje podrazumijevani (engl. *default*) konstruktor
 - Konstruktor bez parametara koji članske varijable inicijalizira na neke podrazumijevane vrijednosti

Destruktori

Destruktori

- Definiranjem konstruktora smo “pokrili” kreiranje objekta, a što je s brisanjem (uništavanjem) ?
- Možemo definirati **destruktor** klase
 - Članska funkcija koja će se pozivati prilikom uništavanja objekta
- “Uništavanje” objekta znači brisanje objekta iz memorije
 - Tehničkim žargonom – objekt izlazi iz *dosega* (engl. scope)
 - Za objekte kreirane na stogu – trenutak kada funkcija u kojoj su deklarirani završava i briše sve svoje podatke sa stoga
 - Za objekte kreirane na *heap-u* (gomili)– trenutak kad se nad njima poziva *delete*
- Ukoliko je u klasi definiran destruktor, prevoditelj će ga automatski pozvati u trenutku uništavanja objekta

P06 PrimjerKonstruktorDestruktor

```
class MojaKlasa {  
    public:  
        MojaKlasa() {...}          // konstruktor 1  
        MojaKlasa(int a) {...}    // konstruktor 2  
        ~MojaKlasa() {...} // destruktur (jedini)  
};  
void main() {  
    MojaKlasa a;  
    MojaKlasa *b = new MojaKlasa();  
    ... // tijelo funkcije  
    delete b; // eksplicitni poziv destruktora  
}  
// destruktur za a se poziva  
// prije izlaska iz funkcije
```


Kako su radili prethodni primjeri (bez definiranog destruktora) ?

- Uništavanje objekta je podrazumijevalo samo oslobođanje memorije (alocirane za smještaj samog objekta !) i to to se pobrinuo prevoditelj
- Destruktor je “glumila” funkcija `lzb_risi()` koja je oslobođala zauzetu memoriju
- A što da smo je zaboravili pozvati ?
 - Imamo *memory leak* (curenje memorije) u programu – zauzeli smo resurse računala ali ih nismo oslobodili iako ih više ne koristimo !
 - “zaboravnost” programera u takvim slučajevima može voditi izrazito nezgodnim pogreškama

Prednost destruktora

- Prevoditelj se brine da se pozove funkcija za uništavanje objekta (destruktor)
- Vrijedi samo za objekte kreirane na stogu
- Kod objekata kreiranih na *heap-u* (pomoću *new*) **mora se pozvati *delete* !**
 - Kreator objekta određuje kada će se on uništiti
- Primjer:

[P06_DinamickoPolje_Cpp3_konstruktori](#)